ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כה תאמר
לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם: ויאמר אלהים עוד
אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יהוה אלהי אבתיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחני אליכם
זה שמי לעלם וזה זכרי
לדר דר: לך וכנסת את
זקני ישראל ואמרת אליהם
יהוה אלהי אבתיכם נראה
אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי
אתכם ואת הנעשה לכם
במצרים: ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים אל
ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת
חלב ודבש: ושמעו לקולך
ובאת אתה וזקני ישראל
אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העברים
נקרה עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו: ואני ידעתי
כי לא יתן מלך מצרים
אתכם לבלתי הלך
וגם בחזקה יד: ושלחתי
את ידי והכיתי את מצרים
בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן
ישלח אתכם: ונתתי
את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון
לא תלכו ריקם: ושאלה
אשה משכנתה וגרת
ביתה כלי כסף וכלי
זהב ושמלת ותשמון
על בניכם ועל בתיכם
ונצלתם את מצרים:
ויענו אמר ולא יאמינו
לי כי לא שמעו בקולי
כי יאמרו לא נראה
אליך יהוה: ויאמר
אלהים אליו מה זה
בידך ויאמר מטה:
ויאמר השליכהו ארצה
ויטלהו ארצה ויהי
לנחש ויברח משה
מפניו: ויאמר יהוה
אל משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו: למען
יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי
אבתם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי
יעקב: ויאמר יהוה
אליו עוד הבא נא
ידך בחיקך ויבא
ידו בחיקו ויוצא
והנה ידו מצרעת
כשלג: ויאמר השב
ידך אל חיקך וישב
ידו אל חיקו ויוצא
מחיקו והנה שבה
כבשרו: והיה אם
לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקול האות
הראשון והאמינו
לקול האות האחרון:
והיה אם לא יאמינו
גם לשני האתות
האלה ולא ישמעו
לקולך ולקחת מים
מן היאר והיו
היבשה ויהיו המים
אשר תקח מן היאר
והיו לדם היבשה:
ויאמר משה אל יהוה
בי אדני לא איש
דברים אנכי גם
מתמול גם משלשם
גם מאז דברך
אל עבדך כי כבד
פה וכבד לשון
אנכי: ויאמר יהוה
אליו מי שם פה
לאדם או מי ישם
אלם או חרש או
פקח או עור הלא
אנכי יהוה: ועתה
לך ואנכי אעזר
פיך והורתיך
אשר תדבר:
ויאמר אדני
בשלח נא
ביד תשלח:
ויחר אף יהוה
במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך
הלוי ידעתי
כי דבר ידבר
הוא גם הנה
הוא יצא לקראתך
וראך ושמח
בלבו: ודברת
אליו ושמת
את הדברים
בפיו ואנכי
אעזר את פיך
ואת פיהו
והורתי אתכם
את אשר תעשון:
ודבר הוא לך
אל העם
והיה הוא
יהיה לך
לפה ואתה
תהיה לו
לאלהים:
ואת המטה
הזה תקח
בידך אשר
תעשה בו
האתות:
וילך משה
וישב אל
יתרו חתנו
ויאמר אליו
אלכה נא
ואשובה
אל אחי
אשר במצרים
ואראה
העודם חיים
ויאמר יתרו
למשה לך
לשלום:
ויאמר יהוה
אל משה
בלך שוב
מצרים כי
מתו כל
האנשים
המבקשים
את נפשך:
ויקח משה
את אשתו
ואת בניו
וירכבם
על האתון
וישב
ארצה
מצרים
וקח משה
את מטה
האלהים
בידו:
ויאמר
יהוה
אל משה
בלכתך
שוב
מצרים
ראה
כל
המפתים
אשר
שמתי
בידך
ועשיתם
לפני
פרעה
ואני
אחזק
את לבו
ולא
ישלח
את העם:
ואמרת
אל פרעה
כה אמר
יהוה
בני
בכרי
ישראל:
ואמר
אליך
שלח
את בני
ויעבדני
ותמאן
לשלחו
הנה
אנכי
הרג
את בנך
בכרך:
ויהי
בדרך
במלון
ויפגשהו
יהוה
ויבקש
המיתו:
ותקח
צפרה
צר
וכרת
את
ערלת
בנה
ותגע
לרגלי
ותאמר
כי חתן
דמים
אתה
לי:
וירף
מאז
אמרה
חתן
דמים
למולת:
ויאמר
יהוה
אל אהרן
לך
לקראת
משה
המדבר
וילך
ויפגשהו
בהר
האלהים
וישק
לו:
ויגד
משה
לאהרן
את כל
דברי
יהוה
אשר
שלחו
ואת כל
האתות
אשר
צוהו:
וילכו
משה
ואהרן
ויקבצו
את כל
זקני
בני
ישראל:
וידבר
אהרן
את כל
הדברים
אשר
דבר
יהוה
אל משה
ויעש
האתות
לעיני
העם:
ויאמינו
וישמעו
כי פקד
יהוה
את בני
ישראל
וכי
ראה
את
עניים
ויקדו
וישתחוו:
ואחרי
כן
באו
משה
ואהרן
ויאמרו
אל פרעה
כה אמר
יהוה
אלהי
ישראל
שלח
את עמי
וחגו
לי
במדבר:
ויאמר
פרעה
מי יהוה
אשר
אשמע
בקולו
לשלח
את ישראל
לא ידעתי
את יהוה
וגם
את ישראל
לא
אשלח:
ויאמרו
אלהי
העברים
נקרה
נא
דרך
שלשת
ימים
נלך
במדבר
וזבחה
ליהוה
אלהינו
פן
יפגענו
בדבר
או
בחרב:
ויאמר
אליהם
מלך
מצרים
למה
תפרעו
את
העם
ממעשיו
לכו
לסבלתיכם:
ויאמר
פרעה
הן
רבים
עתה
עם
הארץ
והשבתם
אתם
מסבלתם:
ויצו
פרעה
ביום
ההוא
את
הנגשים
בעם
ושטריו
לאמר
לא
תוספו
לתת
תבן
לעם
לעשות
לבנים
כתמול
שלשם
הם
יילכו
וקששו
להם
תבן:
ואת
כמת
הלבנים
אשר
הם
עשים
תמול
שלשם
תשיתו
עליהם
לא
תגרעו
ממנו
כי
נרפים
הם
על כן
הם
צעקים
לאמר
נלכה
נזבחה
לאלהינו:
תכבד
העבדה
על
האנשים
ויעבדו
בה
ואל
ישעו
בדברי
שקר:
ויצאו
נגשי
העם
ושטריו
ויאמרו
אל העם
לאמר
כה אמר
פרעה
אינני
נתן
לכם
תבן:
אתם
לכו
קחו
תבן
מאשר
תמצאו
כי
אין
גרע
מעבדתכם
דבר:
ותפץ
העם
בכל
ארץ
מצרים
לקשש
קש
לתבן:
ונגשי
המס
אצים
לאמר
כלו
מלאכתכם
דבר יום
ביומו
כאשר
היו
מקש
התבן:
ויכו
שטרי
בני
ישראל
אשר
שמו
עליהם
נגשי
פרעה
לאמר
מדוע
לא
כליתם
חקכם
לבנות
כתמול
שלשם
גם
תמול
שלשם:
ויבאו
שטרי
בני
ישראל
ויצעקו
אל פרעה
לאמר
למה
תעשה
כה
לעבדיך:
תבן
לא
נתן
לעבדיך
ולבנים
אמרים
לנו
עשו
והנה
עבדיך
מכים
וחטאת
עמך:
ויאמר
נרפים
אתם
נרפים
על כן
אתם
אמרים
נלכה
נזבחה
ליהוה:
ועתה
לכו
עבדו
ותבן
לא
יתן
לכם
ותכן
לבנים
תתנו:
ויראו
שטרי
בני
ישראל
אתם
בלאת
מלבנים
לדבר
מדבר
אתם
ברע:
ויפגעו
את
אהרן
ומשה
נצבים
לקראתם
בצאתם
מאת
פרעה:
ויאמרו
אליהם
יראה
יהוה
עליכם
ישפט
אשר
הבאשתם
אתנו
לעיני
פרעה
ולעיני
עבדיו
לתת
חרב
בידם
להרגנו:
ויפן
משה
אל יהוה
ויאמר
אדני
למה
הרעותה
לעם
הזה
למה
זה
שלחתני:
ומאז
באתי
אל פרעה
לדבר
בשמך
הרע
לעם
הזה
והצל
לא
הצלת
את עמך:
ויאמר
יהוה
אל משה
עתה
תראה
אשר
אעשה
לפרעה
כי
ביד
חזקה
ישלחם
וביד
חזקה
יגרשם
מארצו:
וידבר
אלהים
אל משה
ויאמר
אליו
אני
יהוה:
וארא
אל
אברהם
אל יצחק
ואל
יעקב
באל
שדי
ושמי
יהוה
לא
נודעתי
להם:
וגם
הקמתי
את
בריתי
אתם
לתת
להם
את
ארץ
כנען
את
ארץ
מגרים
אשר
גרו
בה:
וגם
אני
שמעתי
את
נאקת
בני
ישראל
אשר
מצרים
מעבדים
אתם
ואזכר
את
בריתי:
לכן
אמר
אל
בני
ישראל
אני
יהוה
והוצאתי
אתכם
מתחת
סבלות
מצרים
והצלתי
אתכם
מעבדתם
וגאלתי
אתכם
בזרוע
נטויה
ובשפטים
גדלים:
ולקחתי
אתכם
לי
לעם
והיה
לכם
לאלהים
וידעתם
כי
אני
יהוה
אלהיכם
המוציא
אתכם
מתחת
סבלות
מצרים:
והבאתי
אתכם
אל
הארץ
אשר
נשאתי
את
ידי
לתת
אותה
לאברהם
ליצחק
וליעקב
ונתתי
אתה
לכם
מורשה
אני
יהוה:
ויאמר
משה
כן
אל
בני
ישראל
ולא
שמעו
אל
משה
מקצר
רוח
ומעבדה
קשה:
ויאמר
יהוה
אל
משה
לאמר
בא
דבר
אל
פרעה
מלך
מצרים
ויגרש
את
בני
ישראל
מארצו:
ויאמר
משה
לפני
יהוה
לאמר
הן
בני
ישראל
לא
שמעו
אלי
ואיך
ישמעני
פרעה
ואנכי
ערל
שפתים:
ויאמר
יהוה
אל
משה
ראה
נתתיך
אלהים
לפרעה
ואהרן
אחיך
יהיה
נביאך:
אתה
תדבר
את
כל
אשר
אצוך
ואהרן
אחיך
ידבר
אל
פרעה
ושלח
את
בני
ישראל
מארצו:
ואני
אקשה
את
לב
פרעה
והרביתי
אתותי
ומופתי
בארץ
מצרים:
ולא
ישמע
אליכם
פרעה
ונתתי
את
ידי
במצרים
והוצאתי
את
צבאתי
את
עם
בני
ישראל
מארץ
מצרים
בשפטים
גדלים:
וידעו
מצרים
כי
אני
יהוה
בנטתי
את
ידי
על
מצרים
והוצאתי
את
בני
ישראל
מתוכם:
ויעש
משה
ואהרן
כאשר
צוה
יהוה
אתם
כן
עשו:
ומשה
בן
שמנים
שנה
ואהרן
בן
שלש
ושמנים
שנה
בדברם
אל
פרעה:
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
לאמר
כי
ידבר
אתכם
פרעה
לאמר
תנו
לכם
מופת
ואמרת
אל
אהרן
קח
את
מטך
והשלך
לפני
פרעה
יהי
לתנין:
ויבא
משה
ואהרן
אל
פרעה
ויעשו
כן
כאשר
צוה
יהוה
וישלך
אהרן
את
מטהו
לפני
פרעה
ולפני
עבדיו
ויהי
לתנין:
וגם
הם
קרא
פרעה
לחכמים
ולמכשפים
ועשו
גם
הם
חרטמי
מצרים
בלהטיהם
כן:
ותבלע
מטה
אהרן
את
מטותם:
ויחזק
לב
פרעה
ולא
שמע
אליהם
כאשר
דבר
יהוה:
ויאמר
יהוה
אל
משה
כבד
לב
פרעה
מאן
לשלח
העם:
לך
אל
פרעה
בבקר
הנה
יצא
המימה
והתיצבת
לקראתו
על
שפת
היאר
והמטה
אשר
נהפך
לנחש
תקח
בידך:
ואמרת
אליו
יהוה
אלהי
העברים
שלחני
אליך
לאמר
שלח
את
עמי
ויעבדני
במדבר
והנה
לא
שמעת
עד
כה:
כה
אמר
יהוה
בזאת
תדע
כי
אני
יהוה
הנה
אנכי
מכה
במטה
אשר
בידי
על
המים
אשר
ביאר
והפכו
לדם:
והדגה
אשר
ביאר
תמות
ובאש
יבאש
היאר
ונלאו
מצרים
לשתות
מים
מן
היאר
והי
הדם
בכל
ארץ
מצרים:
ויאמר
יהוה
אל
משה
אמר
אל
אהרן
קח
מטך
ונטה
ידך
על
מימי
מצרים
על
נהרתם
על
יאריהם
ועל
אגמיהם
ועל
כל
מקוה
מימיהם
והיו
דם
והי
הדם
בכל
ארץ
מצרים
ובעצים
ובאבנים:
ויעשו
כן
משה
ואהרן
כאשר
צוה
יהוה
וירם
את
המטה
ויך
את
המים
אשר
ביאר
לעיני
פרעה
ולעיני
עבדיו
ויהפכו
כל
המים
אשר
ביאר
לדם:
והדגה
אשר
ביאר
מתה
ותבאש
היאר
ולא
יכלו
מצרים
לשתות
מים
מן
היאר
ויהי
הדם
בכל
ארץ
מצרים:
ויעשו
כן
חרטמי
מצרים
בלהטיהם
ויחזק
לב
פרעה
ולא
שמע
אליהם
כאשר
דבר
יהוה:
ויפן
פרעה
ויבא
אל
ביתו
ולא
שת
לבו
גם
לזאת:
וחפרו
כל
מצרים
סביבות
היאר
מים
לשתות
כי
לא
יכלו
לשתת
מימי
היאר
ומלאו
שבעת
ימים
אחר
הכות
יהוה
את
היאר:
ויאמר
יהוה
אל
משה
בא
אל
פרעה
ואמרת
אליו
כה
אמר
יהוה
שלח
עמי
ויעבדוני:
ואם
מאן
אתה
לשלח
הנה
אנכי
נגף
את
כל
גבולך
בצפרדעים:
ושרץ
היאר
צפרדעים
ועלו
ובאו
בביתך
ובחדר
משכבך
ועל
מטתך
ובבית
עבדיך
ובעמך
ובתנורך
ובמשארתך:
ובך
ובעמך
ובכל
עבדיך
יעלו
הצפרדעים:
ויאמר
יהוה
אל
משה
אמר
אל
אהרן
נטה
את
ידך
וצבעתך
על
הנהרות
על
היארים
ועל
האגמים
והעל
את
הצפרדעים
על
ארץ
מצרים:
ויט
אהרן
ידו
על
מימי
מצרים
ותעל
הצפרדע
ותכס
את
ארץ
מצרים:
ויעשו
כן
חרטמים
בלהטיהם
ויעלו
את
הצפרדע
על
ארץ
מצרים:
ויקרא
פרעה
למשה
ולאהרן
ויאמר
חלו
אל
יהוה
ויסר
הצפרדע
ממני
ומעמי
ואשלחה
את
העם
וזבחו
ליהוה:
ויאמר
משה
לפרעה
התפאר
עלי
למתי
אעתיר
לך
ולעבדיך
ולעמך
להכרית
הצפרדעים
ממך
ומבתיך
רק
בנהר
תשארנה:
ויאמר
מחר
ויאמר
כדברך
למען
תדע
כי
אין
כיהוה
אלהינו:
וסרו
הצפרדעים
ממך
ומבתיך
ומעבדיך
ומעמך
רק
בנהר
תשארנה:
ויצא
משה
ואהרן
מעם
פרעה
ויצעק
משה
אל
יהוה
על
דבר
הצפרדעים
אשר
שם
לפרעה:
ויעש
יהוה
כדבר
משה
וימתו
הצפרדעים
מן
הבתים
מן
החצרות
ומן
השדות:
ויצברם
חמרם
חמרם
ותבאש
הארץ:
ויראה
פרעה
כי
היתה
הרוחה
וכבד
את
לבו
ולא
שמע
אליהם
כאשר
דבר
יהוה:
ויאמר
יהוה
אל
משה
אמר
אל
אהרן
נטה
את
מטך
והך
את
עפר
הארץ
והיה
לכנם
בכל
ארץ
מצרים:
ויעשו
כן
ויט
אהרן
בידו
במטה
ויך
את
עפר
הארץ
ותהי
הכנם
באדם
ובבהמה
כל
עפר
הארץ
היה
לכנם
בכל
ארץ
מצרים:
ויעשו
כן
חרטמים
בלהטיהם
להוציא
את
הכנם
ולא
יכלו
והכנם
היה
באדם
ובבהמה:
ויאמרו
החרטמים
אל
פרעה
אצבע
אלהים
הוא
ויחזק
לב
פרעה
ולא
שמע
אליהם
כאשר
דבר
יהוה:
ויאמר
יהוה
אל
משה
השכם
בבקר
והתיצב
לפני
פרעה
הנה
יצא
המימה
ואמרת
אליו
כה
אמר
יהוה
שלח
עמי
ויעבדוני:
כי
אם
אין
אתה
משלח
את
עמי
הנני
משלח
בך
ובעבדיך
ובעמך
ובבתיך
את
הערב
ומלאו
בתי
מצרים
את
הערב
גם
האדמה
אשר
הם
עליה:
והפלתי
ביום
ההוא
את
ארץ
גשן
אשר
עמי
עמד
עליה
לבלתי
היות
שם
ערב
למען
תדע
כי
אני
יהוה
בקרב
הארץ:
ושמתי
פדות
בין
עמי
ובין
עמך
למחר
יהיה
האות
הזה:
ויעש
יהוה
כן
ויבא
ערב
כבד
בית
פרעה
ובתי
עבדיו
ובכל
ארץ
מצרים
תשחת
הארץ
מפני
הערב:
ויקרא
פרעה
אל
משה
ואל
אהרן
לאמר
לכו
זבחו
לאלהיכם
בארץ:
ויאמר
לא
נכון
לעשות
כן
כי
תועבת
מצרים
נזבח
ליהוה
אלהינו
הן
נזבח
את
תועבת
מצרים
לעיניהם
הלא
יסקלנו:
דרך
שלשת
ימים
נלך
במדבר
וזבחנו
ליהוה
אלהינו
כאשר
יאמר
אלינו:
ויאמר
פרעה
אנכי
אשלח
אתכם
וזבחו
ליהוה
אלהיכם
במדבר
רק
הרחק
לא
תרחיקו
התפללו
בעדי:
ויאמר
משה
הנה
אנכי
יוצא
מעמך
והעתרתי
אל
יהוה
ויסר
הערב
מפרעה
מעבדיו
ומעמו
מחר
רק
אל
יתל
פרעה
לבלתי
שלח
את
העם
לזבח
ליהוה:
ויצא
משה
מעם
פרעה
ויעתר
אל
יהוה
ויעש
יהוה
כדבר
משה
ויסר
הערב
מפרעה
מעבדיו
ומעמו
לא
נשאר
אחד:
ויכבד
פרעה
את
לבו
גם
הפעם
ולא
שלח
את
העם:
ויאמר
יהוה
אל
משה
בא
אל
פרעה
כי
אני
הכבדתי
את
לבו
ואת
לב
עבדיו
למען
שתי
אתותי
אלה
בקרבו:
ולמען
תספר
באזני
בנך
ובן
בנך
את
אשר
התעללתי
במצרים
ואת
אתותי
אשר
שמתי
בם
וידעתם
כי
אני
יהוה:
ובאו
משה
ואהרן
אל
פרעה
ויאמרו
אליו
כה
אמר
יהוה
אלהי
העברים
עד
מתי
מאנת
לענות
מפני
שלח
עמי
ויעבדוני:
כי
אם
מאן
אתה
לשלח
את
עמי
הנני
מביא
מחר
ארבה
בגבלך:
וכסה
את
עין
הארץ
ולא
יוכל
לראות
את
הארץ
ואכל
את
יתר
הפלטה
הנשארת
לכם
מן
הברד
ואכל
את
כל
העץ
הצמח
לכם
מן
השדה:
ומלאו
בתיך
ובתי
כל
עבדיך
ובתי
כל
מצרים
אשר
לא
ראו
אבתיך
ואבת
אבתיך
מיום
היותם
על
האדמה
עד
היום
הזה
ויפן
ויצא
מעם
פרעה:
ויאמרו
עבדי
פרעה
אליו
עד
מתי
יהיה
זה
לנו
לפח
שלח
את
האנשים
ויעבדו
את
יהוה
אלהיהם
הטרם
תדע
כי
אבדה
מצרים:
ויושב
את
משה
ואת
אהרן
אל
פרעה
ויאמר
אליהם
לכו
עבדו
את
יהוה
אלהיכם
מי
ומי
הלכים:
ויאמר
בנערינו
ובזקנינו
נלך
בבנינו
ובבתינו
בצאננו
ובבקרנו
נלך
כי
חג
יהוה
לנו:
ויאמר
אליהם
יהי
כן
יהוה
עמכם
כאשר
אשלח
אתכם
ואת
טפכם
ראו
כי
רעה
נגד
פניכם:
לא
כן
לכו
נא
הגברים
ועבדו
את
יהוה
כי
אתה
מבקשים
ויגרש
אתם
מאת
פני
פרעה:
ויאמר
יהוה
אל
משה
נטה
ידך
על
ארץ
מצרים
בארבה
ויעל
על
ארץ
מצרים
וינחל
כל
ארץ
מצרים
כל
עשב
הארץ
כל
אשר
הותיר
הברד:
ויט
משה
מטהו
על
ארץ
מצרים
ויהוה
נהג
רוח
קדים
בארץ
כל
היום
ההוא
וכל
הלילה
הבקר
היה
והרוח
הקדים
נשא
את
הארבה:
ויעל
הארבה
על
כל
ארץ
מצרים
וינח
בכל
גבול
מצרים
כבד
מאד
לפנו
לא
היה
כן
הארבה
כמהו
ולא
יסף
כן:
ויכס
את
עין
כל
הארץ
ותחשך
הארץ
ויאכל
את
כל
עשב
הארץ
וכל
פרי
העץ
אשר
הותר
הברד
ולא
נשאר
כל
ירק
עץ
השדה
בכל
ארץ
מצרים:
ויאץ
פרעה
לקרא
למשה
ולאהרן
ויאמר
חטאתי
ליהוה
אלהיכם
ולכם:
ועתה
שא
נא
חטאתי
אך
הפעם
והעתירו
אל
יהוה
אלהיכם
ויסר
רק
את
המות
הזה
מעלי:
ויצא
מעם
פרעה
ויעתר
אל
יהוה:
ויהפך
יהוה
רוח
ים
חזקה
מאד
ויסע
את
הארבה
ויתקע
אתו
הים
סוף
לא
נשאר
ארבה
אחד
בכל
גבול
מצרים:
ויחזק
יהוה
את
לב
פרעה
ולא
שלח
את
בני
ישראל:
ויאמר
יהוה
אל
משה
נטה
ידך
השמים
ויהי
חשך
על
ארץ
מצרים
וימש
חשך:
ויט
משה
ידו
על
השמים
ויהי
חשך
אפלה
בכל
ארץ
מצרים
שלשת
ימים:
לא
ראו
איש
אחיו
ולא
קם
איש
מתחתיו
שלשת
ימים
לכל
בני
ישראל
היה
אור
במושבתם:
ויקרא
פרעה
אל
משה
ויאמר
לכו
עבדו
את
יהוה
רק
צאנכם
ובקרכם
יצג
גם
טפכם
ילך
עמכם:
ויאמר
משה
גם
אתה
תתן
בידנו
זבחים
ועלות
ועשינו
ליהוה
אלהינו:
וגם
מקנינו
ילך
עמנו
לא
תשאר
פרסה
כי
מן
נקח
לעבד
את
יהוה
אלהינו
ואנחנו
לא
נדע
מה
נעבד
את
יהוה
עד
בואנו
שמה:
ויחזק
יהוה
את
לב
פרעה
ולא
אבה
לשלחם:
ויאמר
לו
פרעה
לך
מעלי
השמר
לך
אל
תוסף
ראות
פני
כי
ביום
ראתך
פני
תמות:
ויאמר
משה
כן
דברת
לא
אוסף
עוד
ראות
פניך:
ויאמר
יהוה
אל
משה
עוד
נגע
אחד
אביא
על
פרעה
ועל
מצרים
אחרי
כן
ישלח
אתכם
מזה
כשלחו
כלה
גרש
יגרש
אתכם
מזה:
דבר
נא
באזני
העם
ויישאלו
איש
מאת
רעהו
ואשה
מאת
רעתה
כלי
כסף
וכלי
זהב:
ויתן
יהוה
את
חן
העם
בעיני
מצרים
גם
האיש
משה
גדול
מאד
בארץ
מצרים
בעיני
עבדי
פרעה
ובעיני
העם:
ויאמר
משה
כה
אמר
יהוה
כחצות
הלילה
אני
יוצא
בתוך
מצרים:
ומת
כל
בכור
בארץ
מצרים
מבכר
פרעה
הישב
על
כסאו
עד
בכור
השפחה
אשר
אחר
הרחים
ובכל
בכור
בהמה:
וצעקה
גדולה
תהיה
בכל
ארץ
מצרים
אשר
כמהו
לא
נהיתה
ואשר
לא
תסף
עוד:
ולכל
בני
ישראל
לא
יחרץ
כלב
לשנו
למן
אדם
ועד
בהמה
למען
תדעון
אשר
יפלה
יהוה
בין
מצרים
ובין
ישראל:
וירדו
כל
עבדיך
אלה
אלי
והשתחוו
לי
לאמר
צא
אתה
וכל
העם
אשר
בגלליך
ואחרי
כן
אצא
ויצא
מעם
פרעה
בחרי
אף:
ויאמר
יהוה
אל
משה
לא
ישמע
אליכם
פרעה
למען
רבות
מופתי
בארץ
מצרים:
ומשה
ואהרן
עשו
את
כל
המופתים
האלה
לפני
פרעה
ויחזק
יהוה
את
לב
פרעה
ולא
שלח
את
בני
ישראל
מארצו:
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
בארץ
מצרים
לאמר:
החדש
הזה
לכם
ראש
חדשים
ראשון
הוא
לכם
לחדשי
השנה:
דברו
אל
כל
עדת
בני
ישראל
לאמר
בעשר
לחדש
הזה
ויקחו
להם
איש
שה
לבית
אבת
שה
לבית:
ואם
יהיו
הבית
מעט
מהיות
משה
ולקח
הוא
ושכנו
אל
בתו
הקרב
אל
ביתו
לפי
נפשת
אכל
יכסו
על
השה:
שה
תמים
זכר
בן
שנה
יהיה
לכם
מן
הכבשים
ומן
העזים
תקחו:
והיה
לכם
למשמרת
עד
ארבעה
עשר
יום
לחדש
הזה
ושחטו
אתו
כל
קהל
עדת
ישראל
בין
הערבים:
ולקחו
מן
הדם
ונתנו
על
שתי
המזזות
ועל
המשקוף
על
הבתים
אשר
יאכלו
אתו
בהם:
ואכלו
את
הבשר
בלילה
הזה
צלי
אש
ומצות
על
מררים
יאכלהו:
אל
תאכלו
ממנו
נא
ובשל
מבשל
במים
כי
אם
צלי
אש
ראשו
על
כרעיו
ועל
קרבו:
ולא
תותירו
ממנו
עד
בקר
והנותר
ממנו
עד
בקר
באש
תשרפו:
וכה
תאכלו
אתו
מתניכם
חגרים
נעלכם
ברגלכם
ומקלכם
בידכם
ואכלתם
אתו
בחפזון
פסח
הוא
ליהוה:
ועברתי
בארץ
מצרים
בלילה
הזה
והכיתי
כל
בכור
בארץ
מצרים
מאדם
ועד
בהמה
ובכל
אלהי
מצרים
אעשה
שפטים
אני
יהוה:
והיה
הדם
לכם
לאות
על
הבתים
אשר
אתם
שם
וראיתי
את
הדם
ופסחתי
עליכם
ולא
יהיה
בכם
נגף
למשחית
בהכתי
בארץ
מצרים:
והיה
היום
הזה
לכם
לזכרון
וחגתם
אתו
חג
ליהוה
לדרתיכם
חקת
עולם
תחגהו:
שבעת
ימים
מצות
תאכלו
אך
ביום
הראשון
תשבתו
שאר
מבתיכם
כי
כל
אכל
חמצת
ונכרתה
הנפש
ההוא
מישראל
מיום
הראשון
עד
יום
השביעי:
וביום
הראשון
מקרא
קדש
וביום
השביעי
מקרא
קדש
יהיה
לכם
כל
מלאכה
לא
יעשה
בהם
אך
אשר
יאכל
לכל
נפש
הוא
לבדו
יעשה
לכם:
ושמרתם
את
המצות
כי
בעצם
היום
הזה
הוצאתי
את
צבאתיכם
מארץ
מצרים
ושמרתם
את
היום
הזה
לדרתיכם
חקת
עולם:
בראשון
בארבעה
עשר
יום
לחדש
תאכלו
מצת
עד
יום
האחד
ועשרים
לחדש
בערב:
שבעת
ימים
שאר
לא
ימצא
בבתיכם
כי
כל
אכל
חמצת
ונכרתה
הנפש
ההוא
מעדת
ישראל
בגר
ובאזרח
הארץ:
כל
אכל
חמצת
בכל
מושבתיכם
תאכלו
מצות:
ויקרא
משה
לכל
זקני
ישראל
ויאמר
אליהם
משכו
וקחו
לכם
צאן
למשפחתיכם
והשחטו
הפסח:
ואגדתם
אגדת
אזוב
וטבלתם
בדם
אשר
בסף
והגעתם
אל
המשקוף
ומן
הדם
אשר
בסף
אתם
לא
תצאו
איש
מפתח
ביתו
עד
בקר:
ועבר
יהוה
לנגף
את
מצרים
וראה
את
הדם
על
המשקוף
ועל
שתי
המזזות
ופסח
יהוה
על
הפתח
ולא
יתן
המשחית
לבא
אל
בתיכם
לנגף:
ושמרתם
את
הדבר
הזה
לך
ולבניך
עד
עולם:
והיה
כי
תבאו
אל
הארץ
אשר
יתן
יהוה
לכם
כאשר
דבר
ושמרתם
את
העבדה
הזאת:
והיה
כי
יאמרו
אליכם
בניכם
מה
העבדה
הזאת
לכם:
ואמרתם
זבח
פסח
הוא
ליהוה
אשר
פסח
על
בתי
בני
ישראל
בנגפו
את
מצרים
ואת
בתינו
הצל
ויקד
העם
וישתחוו:
וילכו
בני
ישראל
ויעשו
כאשר
צוה
יהוה
את
משה
ואהרן
כן
עשו:
ויהי
בחצי
הלילה
יהוה
הכה
כל
בכור
בארץ
מצרים
מבכר
פרעה
הישב
על
כסאו
עד
בכור
השבי
אשר
בבית
הבור
וכל
בכור
בהמה:
ויקם
פרעה
לילה
הוא
וכל
עבדיו
וכל
מצרים
וצעקה
גדולה
במצרים
כי
אין
בית
אשר
אין
שם
מת:
ויקרא
למשה
ולאהרן
לילה
ויאמר
קומו
צאו
מתוך
עמי
גם
אתם
גם
בני
ישראל
ולכו
עבדו
את
יהוה
כדברכם:
גם
צאנכם
גם
בקרכם
קחו
כדברכם
לכו
וברכתם
גם
אתי:
ותחזק
מצרים
על
העם
למהר
לשלחם
מן
הארץ
כי
אמרו
כלנו
מתים:
ונשא
העם
את
בצקו
טרם
יחמץ
משארתם
צרורת
בשמלתם
על
שכמם:
ובני
ישראל
עשו
כדבר
משה
וישאלו
מצרים
כלי
כסף
וכלי
זהב
ושמלת:
ויהוה
נתן
את
חן
העם
בעיני
מצרים
וישאילום
ויניצו
את
מצרים:
ויסעו
בני
ישראל
מרעמסס
סכתה
כשש
מאות
אלף
רגלי
הגברים
מלבד
טף:
וגם
ערב
רב
עלה
אתם
וצאן
ובקר
מקנה
כבד
מאד:
ויאפו
את
הבצק
אשר
הוציאו
ממצרים
עגות
מצות
כי
לא
חמץ
כי
גרשו
מפני
ולא
יכלו
התמהמה
וגם
צידה
לא
עשו
להם:
ומושב
בני
ישראל
אשר
ישבו
במצרים
שלשים
וארבע
מאות
שנה:
ויהי
מקץ
שלשים
וארבע
מאות
שנה
ויהי
בעצם
היום
הזה
יצאו
כל
צבאות
יהוה
מארץ
מצרים:
ליל
שמרים
הוא
ליהוה
להוציאם
מארץ
מצרים
הוא
הלילה
הזה
ליהוה
שמרים
לכל
בני
ישראל
לדרתם:
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
זאת
חקת
הפסח
כל
בן
נכר
לא
יאכל
בו:
ובכל
עבד
איש
מקנת
כסף
ומלתה
אתו
אז
יאכל
בו:
תושב
ושכיר
לא
יאכל
בו:
בבית
אחד
יאכל
לא
תוציא
מן
הבית
מן
הבשר
חוצה
ועצם
לא
תשברו
בו:
כל
עדת
ישראל
יעשו
אתו:
וכי
יגור
אתך
גר
ועשה
פסח
ליהוה
המול
לו
כל
זכר
ואז
יקרב
לעשתו
והיה
כאזרח
הארץ
וכל
ערל
לא
יאכל
בו:
תורה
אחת
יהיה
לאזרח
ולגר
הגר
בתוכם:
ויעשו
כל
בני
ישראל
כאשר
צוה
יהוה
את
משה
ואהרן
כן
עשו:
ויהי
בעצם
היום
הזה
הוציא
יהוה
את
בני
ישראל
מארץ
מצרים
על
צבאתם:
ויהי
בשלח
פרעה
את
העם
ולא
נחם
אלהים
דרך
ארץ
פלשתים
כי
קרוב
הוא
כי
אמר
אלהים
פן
ינחם
העם
בראתם
מלחמה
ושבו
מצרים:
ויסב
אלהים
את
העם
דרך
המדבר
ים
סוף
וחמשים
עלו
בני
ישראל
מארץ
מצרים:
ויקח
משה
את
עצמות
יוסף
עמו
כי
השבע
השביע
את
בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמתי
מזה
אתכם:
ויסעו
מסכות
ויחנו
באתם
בקצה
המדבר
ויהוה
הלך
לפנם
יומם
בעמוד
ענן
לנחתם
הדרך
ולילה
בעמוד
אש
להאיר
להם
לנסעם
יומם
ולילה:
לא
ימיש
עמוד
הענן
יומם
ועמוד
האש
לילה
לפני
העם:
ויאמר
יהוה
אל
משה
דבר
אל
בני
ישראל
ישבו
ויחנו
לפני
פי
החירות
בין
מגדל
ובין
הים
לפני
בעל
צפון
נכחו
תחנו
על
הים:
ואמר
פרעה
לבני
ישראל
נבכים
הם
בארץ
סגר
עליהם
המדבר:
וחזקתי
את
לב
פרעה
ורדף
אחרים
ואכבדה
בפרעה
ובכל
חילו
וידעו
מצרים
כי
אני
יהוה
ויעשו
כן:
ויגד
למלך
מצרים
כי
ברח
העם
ויהפך
לב
פרעה
ועבדיו
אל
העם
ויאמרו
מה
זאת
עשינו
כי
שלחנו
את
ישראל
מעבדנו:
ויאסר
את
רכבו
ואת
עמו
לקח
עמו:
ויקח
שש
מאות
רכב
בחר
וכל
רכב
מצרים
ושלשים
על
כלו:
ויחזק
יהוה
את
לב
פרעה
מלך
מצרים
וירדף
אחרי
בני
ישראל
ובני
ישראל
יצאים
ביד
רמה:
וירדפו
מצרים
אחרים
כל
סוס
רכב
פרעה
ופרשיו
וחילו
ישיגם
חנים
על
הים
כל
פי
החירות
לפני
בעל
צפון:
ופרעה
הקרב
וישאו
בני
ישראל
את
עיניהם
והנה
מצרים
נסע
אחרים
וייראו
מאד
ויצעקו
בני
ישראל
אל
יהוה:
ויאמרו
אל
משה
המבלתי
יש
קברים
במצרים
לקחתנו
למות
במדבר
מה
זאת
עשית
לנו
להוציאנו
ממצרים:
הלא
זה
הדבר
אשר
דברנו
אליך
במצרים
לאמר
חדל
מאתנו
ונעבדה
את
מצרים
כי
טוב
לנו
עבד
את
מצרים
מאשר
נמות
במדבר:
ויאמר
משה
אל
העם
אל
תיראו
התיצבו
וראו
את
ישועת
יהוה
אשר
יעשה
לכם
היום
כי
א